Vær varsom med at barns karakterer på Facebook

I denne eksamenstid skriver mange stolte forældre om deres børns topkarakterer på Facebook. Den tendens lægger et usundt pres på andre forældre og på ens egne børn, vurderer tre eksperter.

STATUSOPDATERING

»Det er et naturligt behov at ville for-

kan være med til at presse børnene.

prale med dit

Begejstret mor: Man bruger jo Facebook til at gøre opmærksom på sig selv

Det er helt okay at rose sine børn på Facebook, mener Tina Lundby Møller. Hun skriver også ofte en statusopdatering om, at hun er stolt af sine egne børn.

EMMA OEHLENSCHLÄGER

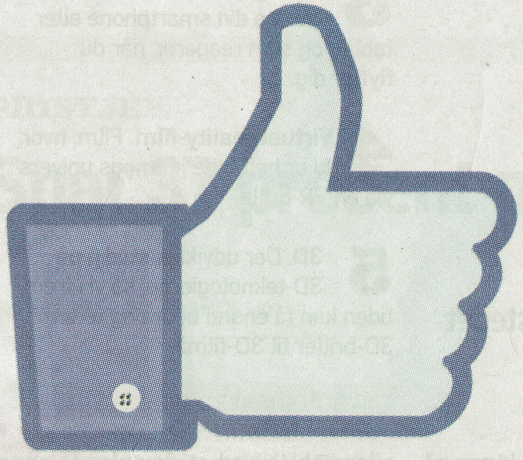

Hvis datteren på 10 år er til ridning, kan Tina Lundby Møller godt blive så glad og stolt, mens hun står og kigger på, at hun smider et billede op på Facebook sammen med en kommentar, hvor hun roser sin datter. Hun holder også af at læse om sine facebookvenners børn.

Mindst halvdelen skriver om deres børn, og Tina Lundby Møller læser daglig mindst én statusopdatering, hvor en forælder roser sit barn. Hun trykker altid 'like'.

»Når jeg læser den slags, tænker jeg: Hvor er det fedt. Hvor dejligt, at de er stolte af, at deres børn klarer sig godt«, siger hun.

Til næste år, når hendes søn på 15 år skal have sin afgangseksamen fra folkeskolen, vil Tina Lundby Møller også skrive om det på Facebook. Hun vil vise, at hun er stolt.

Men sønnen er nok ikke den, der får de højeste karakterer, forudser hun, så hun er ikke sikker på, at hun vil skrive selve tallet. Kun hvis han får mellem 4 og 12. Så kommer den med i statusopdateringen:

»Jeg ville gøre det, fordi jeg er stolt af mit barn. Jeg synes, at Facebook er beregnet til sådan noget som at fortælle, at man har lavet et godt stykke menneske, som kan klare sig langt ud i livet«.

Tina Lundby Møller forstår godt, hvis nogle kommer til at føle sig presset over at læse om andres gode karakterer på Facebook. Men selv oplever hun, at det ofte er de veluddannedes børn, der får høje karakterer, og så tænker hun bare:

»Selvfølgelig går det dem godt; selvfølgelig får de gode karakterer«.

»De, der bliver trætte af det, tænker måske, at det ikke går så godt for dem, at de har noget at 'prale' af. Men på den anden side – hvad skal man ellers bruge Facebook til? Man bruger det jo til at gøre opmærksom på sig selv og sit liv«.

lordagsliv@pol.dk

Tidslinje Om

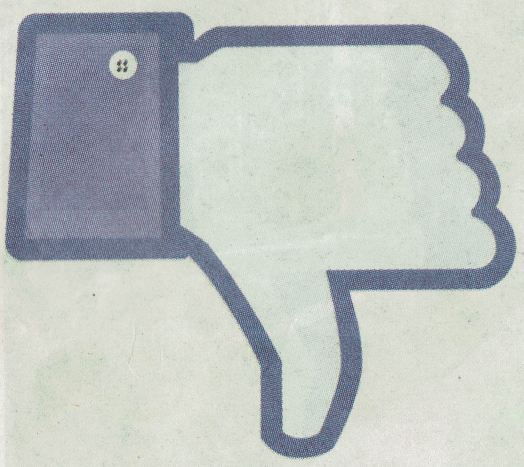

Skeptisk mor: Folk skriver kun om 12-tallerne

Karen Margrethe Glass nævner aldrig sine børns karakterer på Facebook. Den slags hører til inden for familien, mener hun.

EMMA OEHLENSCHLÄGER

Karen Margrethe Glass trykker aldrig 'like', når en af hendes facebookvenner skriver en statusopdatering om, at deres barn har fået en flot karakter.

»Jeg bryder mig ikke om, at forældre skriver deres børns karakterer på Facebook. Der bliver aldrig nævnt 10-taller og 7-taller. Kun 12-taller«, siger den 48-årige mor til tre.

Hun har Marius på 7 år, Josefine på 14 år og Olivia på 16 år sammen med sin mand, Henrik Køhler, der er 58 år og har to voksne døtre fra et tidligere ægteskab. De børn, der er gamle nok til at være begyndt at få karakterer, klarer sig rigtig godt. Men det kunne Karen Margrethe Glass aldrig finde på at skrive en statusopdatering om:

»Jeg vil gerne rose mine børn og være glad, men jeg synes, det er noget, der hører til inden for familiens rammer. Jeg synes, det stiller rigtig store krav til andre børn, når der skabes den kultur, at man altid skal skrive, når det går godt«.

Det er især det, at forældre sætter tal på, når de omtaler deres børns resultater i skolen, der bekymrer Karen Margrethe Glass. Fordi et tal er noget, andre forældre kan måle sig op ad.

Hun har mange års erfaring som skolepsykolog, og gennem sit arbejde har hun mødt forældre, hvis børn aldrig kommer til at få et 12-tal:

»Jeg har oplevet nogle forældre, som har været kede af de her opdateringer og direkte har sagt, at de synes, det er ubehageligt at læse om andres 12-taller, fordi det ikke vil ske for dem og deres børn. De bliver ramt på deres egne børns præstationer, når de hele tiden konfronteres med noget uopnåeligt«.

Hendes mand, Henrik Køhler, indskyder:

»Den forælder, der skriver om 12-tallet, kan måske være én, der som forælder har haltet et andet sted, og så kan han eller hun hive sig lidt op på den her måde«.

Karen Margrethe Glass har overvejet at skrive noget kritisk på Facebook, men har aldrig gjort det. Hun synes, at forældre skal undlade at nævne karakterer på Facebook, da det for mange børn er en stor succes at få 2. Det skal de selv og deres forældre have lov til at være stolte af:

»Jeg frygter, at det her er med til at skubbe til de krav, der er til forældre og fra forældre til deres børn«.

lordagsliv@pol.dk

STATUSOPDATERING

EMMA OEHLENSCHLÄGER

Det er helt okay at være stolt, når datteren scorer sit tredje 12-tal til folkeskolens afgangsprøve. Det er også okay at ville fortælle alle sine facebookvenner, at man ikke kan få armene ned over sit barn. Men man skal undlade at inkludere den specifikke karakter i sit facebookopslag, for det lægger pres på andre forældre og på ens egne børn. Og så forstærker det den præstationskultur, som for mange mennesker i dag lider under. Det mener flere fagfolk.

»Der er ikke nogen, der går ind og siger: Yes, mit barn fik 4«, siger psykolog og ph.d. fra Københavns Universitet Lars Lundmann og uddyber konsekvensen af den tendens:

»Når forældre kun læser, at andres børn får topkarakterer på Facebook, kan de få følelsen af, at de ikke er succesfulde nok som forældre. Mange ved selvfølgelig godt, at det, der skrives på Facebook, er selektivt. Men for dem, der føler, de mislykkes som forældre, er det en ret alvorlig ting«.

Lars Lundmann anbefaler derfor, at forældre skaber en kultur, hvor stoltheden over børnene ikke er betinget af et tal:

»Man kunne måske skrive, at man er stolt af, at ens barn er blevet student, uden at skrive hvad der stod i huen. Det sender både et godt signal til barnet og til andre forældre«.

Dit liv – min opdatering

Maja Sonne Damkjær, der er ph.d.-studerende ved Aarhus Universitet og forsker i medialiseret forældreskab, bakker anbefalingen op:

»Det er et naturligt behov at ville fortælle om de ting, der går godt. Men man skal passe på ikke at være med til at etablere en kultur, hvor andre forældre kan føle, at det er svært at følge med. For nogle kan det være en kæmpestor ting, at barnet bare får huen på hovedet«.

Maja Sonne Damkjær peger på, at forældres adfærd på Facebook generelt kan være med til at skabe urealistiske forventninger til, hvad man skal kunne som forældre. Derinde forsøger alle hele tiden at vise overskud i forældrerollen. Ifølge hende er det fristende at rose sine børn på Facebook, fordi forældreskabet i dag for mange er et identitetsprojekt og en livsstil.

»Fordi man investerer så meget i sine børn, bliver deres succeser vigtigere end ens egne. At skrive om dem er en måde at vise, at man er lykkedes som forældre, på«, siger hun.

Maja Sonne Damkjær ser tendenser til, at nogle nærmest transmitterer fra deres familieliv på Facebook. Hun har talt med enkelte forældre, der i nogen grad oplever afhængighed af at få likes og positive kommentarer. Hun vurderer, at mange får det gennem deres børn, og at den tendens kun vil fortsætte. Men det ændrer forældrerollen, når flere hiver mobilen frem i deres fineste og mest intime øjeblikke med børnene og måske endda kommer til at styre eller redigere situationer for at optimere dem til sociale medier:

»Der er en del, der begynder at tænke som medieproducenter, hvor deres eget og børnenes liv er materialet. Det kan være med til at presse børnene, hvis de skal levere succeshistorier til ens facebookfeed«.

> Børnene vil gerne roses, men lige så gerne over spisebordet
> Jonas Ravn, Center for Digital Pædagogik

Skru ned for Facebook

Jonas Ravn fra Center for Digital Pædagogik, der blandt andet har speciale i mediernes betydning for børn og voksne, deler Maja Sonne Damkjærs bekymring. For at undlade at lægge pres på sine børn skal man ikke skrive opdateringer om dem for tit, råder han. Derudover fortæller han, at de børn, han møder igennem sit arbejde, faktisk ikke ønsker forældrenes facebookros:

»Børnene vil gerne roses, men lige så gerne over spisebordet. De har ikke brug for, at det kommer ud til hele verden«.

»Jeg synes, det er usundt at opnå anerkendelse gennem sine børn på Facebook«, siger Jonas Ravn og tilføjer, at især sårbare forældre kan blive ramt af de mange 12-tals-opdateringer: »Mod ens lyst kommer man til at vurdere sit eget barn i forhold til andres«.

Jonas Ravn anbefaler, at man som forælder er opmærksom på, hvordan Facebook påvirker én. Hvis man føler sig dårligere end andre, når man er på Facebook, skal man måske skrue ned for sit forbrug og eventuelt fjerne appen fra sin mobil. Han anbefaler også at sortere i, hvilke venner man får opdateringer fra:

»Der er ingen grund til hele tiden at blive konfronteret med opdateringer, der påvirker og irriterer dig«.

lordagsliv@pol.dk

Fem gode råd til forældre på Facebook

1. Skriv gerne på Facebook, at du er glad for eller stolt af dine børn. Men **skriv ikke karakterer**. Så undgår du at lægge pres på andre forældre, hvis børn ikke klarer sig så godt som dine.

2. Opdater ikke om dine børns præstationer alt for tit. Det kan **lægge pres på dem**, hvis de føler, at de skal levere succeshistorier til din facebookprofil.

3. Vær opmærksom på, hvordan Facebook påvirker dig. Sammenligner du ofte dit eget familieliv med andres, når du er på Facebook, kan du **overveje at være mindre på**. Fjern appen fra din mobil. Eller fravælg opdateringer fra bestemte facebookvenner, hvis den måde, de skriver om deres forældreskab og deres børn på, påvirker dig negativt.

4. Pas på med altid at finde mobilen frem, når du oplever noget vigtigt, sjovt eller intimt med dit barn. Når du gør det, er du mindre til stede.

5. Husk, at dine børn gerne vil roses og vide, at du er stolt af dem. Men hellere i et **intimt rum over middagsbordet** end i din statusopdatering.

Kilder: Jonas Ravn fra Center for Digital Pædagogik, psykolog Lars Lundmann og forsker Maja Sonne Damkjær